

МОТИВИ КЪМ ПРИСЪДА ПО НОХД № 280/21 Г. НА ПРС

По обвинителен акт по дознание №***/2020г. на РУ П. прокурорът повдига обвинение против И. Х. К. от гр. П. по три престъпления: по чл.330а вр чл.330 ал.1 от НК , по чл.231а ал.2 т.1 пр1 вр ал.1 от НК и по чл.213а ал.1 от НК., извършени на неустановена дата през м декември 2018г в с.М., община П. В съдебно заседание прокурорът поддържа обвинението, така , както е повдигнато и счита, че е доказано

ЧО и повереника му адв.Б.Н. от ВТАК също изразяват становище, че обвинението по трите престъпления се явява доказано. Не са приети за разглеждане в настоящото производство предявените граждански искове.

Подсъдимият е упълномощения му защитник адв.Х.Д. от ВТАК пледират за оправдателна присъда.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства , намира за установено следното:

ДП №***/2020г е образувано по сигнал за престъпление от общ характер - жалба от 22.02.2019г, подаден от И. И. М. от с.М., община П. В сигнала си до прокуратурата са изложени факти относно конфликт, възникнал в редата на м. декември 2018г между него и лице с прякор “***” по повод евентуални неуредени финансови отношения между бащата на последния и М. като “***” му се заканил, че ще му запали колата. Първоначално с постановление от 30.08.2019г прокурорът е отказал за образува наказателно производство с мотиви, че се касае до междуличностен конфликт и за престъпления, които се възбуждат по тъжба на пострадалия. Постановлението е отменено от ВТОП с постановление от 27.07.2020г и са дадени указания, че са налице данни за осъществяване на състав на престъпление по чл.320а от НК-престъпление от общ характер, както и да се вземе отношение по съставомерността на деянието по чл.213а ал.2 т.1 и т.3 вр ал.1 от НК. С постановление от 27.08.2020г прокурорът е образувал досъдебно производство за престъпление по чл.320а вр чл.330 от НК за деяние , осъществено в периода от средата на м. декември до 06.03.2019г.С постановление от 07.06.2021г е повдигнато обвинение на И. Х. К. от с.М., община П. за престъпление по чл.330а врчл.330 ал.1 от НК. Впоследствие след спиране на досъдебното производство предвид отсъствието на обвиняемия и последващо възобновяване на 10.08.2021г , на 10.08.2021г е повдигнато обвинение на И. Х. К. за престъпления по чл.213а ал.2 т.1 пр.1 вр ал.1 от НК и по чл.213а ал.1 от НК.

Повдигнато е обвинение за това ,че на неустановена дата през м декември 2018г И. Х. К. се заканил на И. И. М. от с М. с престъпление по чл.330 ал.1 от НК -с палеж на ползвания от него лек автомобил Мерцедес ЦЛК 270 ЦДИ с рег № *** -имущество на значителна стойност 6780.85лв., собственост на сина му И. И. И. с думите ” Ще те изгоря, ще ти запали колата” и това заканване предизвикало основателно опасение за осъществяването на престъплението палеж по чл.330 ал.1 от НК- престъпление по чл.320а вр чл.330 ал.1 от НК, за това,че на неустановена дата през м декември 2018г в с М., община П. с цел да принуди

И. И. М. от с.М. да се разпореда със сумата от 800лв., го заплашил с насилие, придружено със заплаха за убийство с думите “Ще те изгоря жив”- престъпление по чл.213а ал.2 т1 пр1 вр ал.1 от НК и за това, че на неустановена дата през м. декември 2018г в с.М., община П. с цел да принуди И. И. М. от с.М., община П. да се разпореда със сумата от 800лв., го заплашил с увреждане на имущество-противозаконно действие с тежки последици за И. И. М. и за негов ближен-сина му И. И. И., а именно да запали ползвания от него лек автомобил Мерцедес ЦЛК 270 ЦДИ с рег № ***- престъпление по чл.213а ал.1 от НК. По делото са събрани гласни и писмени доказателства, изслушани са заключения по назначени в досъдебното производство съдебни експертизи. В обвинителния акт на прокурора е описана следната фактическа обстановка: Пострадалият живеел в къща в с.М., община П. на ул. *** със съпругата си Н. М. М. и сина си И. И. И. и стопанисвал разсадник в същото село на ул. *** в двор на къща. Двамата с обвиняемия са били познати. На неустановена дата през м декември 2018г обвиняемият , управлявал лек автомобил “Алфа Ромео”и бил с приятелката си, спрял пред разсадника на пострадалия и му извикал на висок тон да излезе на улицата. После му заявил, че пострадалия имал да дава някакви пари на баща му, който бил починал, а пострадалият отрекъл да му дължи пари и го помолил учтиво да си тръгне. След което обвиняемият се развикал, че щял да вземе нещата в свои ръце и го заплашил с думите: “Ще те изгоря, ще ти запала колата”. Думите били чути от съпругата на пострадалия и сина му, както и от св.Р.Х. от гр.С. и от приятелката на обвиняемия. Пострадалият отвърнал след тези думи “Директно си заминавай” , а обвиняемият си тръгнал рязко с автомобила. После в обвинителния акт е посочено, “след пет-шест дни, след това след седмица и няколко дни след това, повече от седмица” около полунощ докато пострадалия и съпругата му спели, чули пред прозорците на спалнята си гърмежи, всеки път “два гърма”, но не успели да видят извършителя, а предполагали, че е обвиняемия. След второто гърмене пострадалият подал жалба в полицията и едва тогава разбрал, че претенциите на обвиняемия са за 800лв.Според заключението на СМЕ след отправените заплахи пострадалият имал основателен страх от осъществяването им. В обвинителния акт е посочено, че пострадалият към м декември 2018г управлявал лек автомобил Мерцедес ЦЛК 270 ЦДИ с рег № ***, на стойност 6780.85лв. с ДДС.

Съдът намира, за установена следната фактическа обстановка:

Подсъдимият и пострадалия били познати. Пострадалият отглеждал декоративни храсти, а бащата на подсъдимия с прякор “****”също се занимавал с храсти в гр.Б.ч. Двамата имали отношения във връзка с това, но впоследствие били прекъснати преди повече от 10 години. През 2017г фирмата е поел св.И. М.-син на пострадалия и няма отношения с бащата на подсъдимия във връзка с храстите, които отглеждат. На 14.07.2018г бащата на подсъдимия бил починал по твърдения на подсъдимия, неоспорени от страните по делото.

В средата на м. декември 2018г около обяд подсъдимият дошъл с червен автомобил “Алфа Ромео” с приятелката си св.Л.Е. и търсел пострадалия да му даде пари, които според него бил дължал на баща му, без да уточни сумата. Пострадалият отрекъл да му дава пари, които не дължи. Подсъдимият се ядосал и му казал: “Ще те изгоря, ще ти запала колата”. Думите били отправени към пострадалия. Подсъдимият потеглил рязко с автомобила си.

По делото са събрани гласни доказателства. По отношение на точните думи, които подсъдимият е казал при тази среща на пострадалия св. Н. М. твърди,че чула думите: “Ще те убия, жив ще те изгоря, ще ти запала колите”. Св.И.М. твърди, че чул думите “Ще те запала жив”, а св. Р.Х. -приятелка на съпругата пострадалия твърди първоначално, че чула

думите:”Ще ти запаля колите, ще ви запаля”, а от пострадалия разбрала, че подсъдимият му искал пари, после променя твърдението си и твърди, че чула думите:”Като не ми даваш пари, ще ти запаля колите”.

Подсъдимият пък има своя защитна теза, че при тази среща пострадалият му казал: “Какви пари търсиш? Да не извадя пушката и да те пратя при баща ти на гробищата”, а по пътя, докато шофирал към къщи, му се обадил по телефона и у казал, че ако още веднъж дойде пред къщата му, няма да си тръгне жив” и двамата се напсували взаимно.Самият той бил уплашен. Св.Л.Е.-негова приятелка също твърди, че пострадалият казал, че ще вземе пушка, което уплашило подсъдимия.

Съдът не кредитира показанията на св.Л.Е. в частта за думите на пострадалия за пушката, тъй като същата се явява заинтересувано лице. Обясненията на подсъдимия съдът намира за негова защитна позиция да се изкара жертва. Същите не кореспондират с другите доказателства по делото и най-вече с писмото от РУ П., че пострадалият не притежава оръжие. Следователно чувството на подсъдимия, че е жертва е само в главата му.

Съдът кредитира показанията на пострадалия по отношение на думите на подсъдимия, които кореспондират със смисъла на думите, чути от св. Н.М.- съпруга на пострадалия и на св. Р.Х., а именно, че подсъдимия ще запали колите на пострадалия. Установено е, че по това време пострадалият ползвал лек автомобил Мерцедес ЦЛК 270 ЦДИ с рег № ***, собственост на сина му св.И. М. с пазарна стойност съгласно заключението на вещото лице инж. К.К. 6780.85лв. с ДДС, имал е и бял микробус “Фиат Дукато “ *** регистрация. Свидетелят И. М. говори само за заплахата за живота на баща му, което твърдение се явява изолирано, неподкрепено от другите доказателства по делото и най-вече от твърденията на баща му в качеството на пострадад, поради което съдът не ги кредитира в тази част.

По отношение това как пострадалият е възприел думите на подсъдимия: Св. И.М. твърди, че баща му бил изнервен и притеснен като не дава подробни показания в тази насока.Св. Р. Х. твърди, че пострадалият и съпругата му били уплашени- само това. Съдът намира, че тези показания не кореспондират със заявеното от пострадалия, че не обърнал внимание на тези думи. После според показанията му- десетина дни след това имало гърмежи в двора му, от неизвестно лице, за което подозирал, че е подсъдимият- без никакви доказателства в тази насока, които също не взел насериозно. След вторите гърмежи, за които твърди, че са станали след около 10 дни според свидетелите в съдебно заседание, когато пострадалият уж бил видял подсъдимия да хвърля пиратка в двора му по камера, която не се установи къде се е намирала: в офиса, в спалнята, както и че не се представиха никакви записи от нея, пострадалият се обадил на тел 112. Това обаче не е станало през м декември - тъй като през този месец не е регистрирано обаждане от телефона на пострадалия на националния телефон- такова обаждане има, но в следващата година. Пострадалият е подал жалба в полицията едва на 22.02.2019г като съдът приема, че едва тогава след поредни гърмежи неясно от кого, за които пострадалият предполагал, че са от подсъдимия, пострадалият се е почувствал заплашен. Но към м. декември 2018г липсват каквито и доказателства пострадалият да е изпитал основателно съмнение, че заканването на подсъдимия, че ще му запали колите, ще се осъществи, че е сериозно изречено, че у подсъдимия е налице умисъл за това. Пострадалият сам твърди, че след тази среща, която траела 5-10минути,не обърнал внимание на думите на подсъдимия. Св.Н. М.-съпруга на пострадалия твърди, че след случая в “недалечно време” съпругът ѝ получил телефонно обаждане от подсъдимия, в което го заплашвал и тогава бил ядосан. След 10 дни имало гърмежи посреднощ, а след още

10 дни-пак гърмежи. Първите гърмежи пострадалият не взел насериозно., съпругата му също. При вторите гърмежи пострадалият видял на светлината на улична лампа подсъдимия и автомобила му от другата страна улицата. Обадил се на 112. Имало и трети гърмежи след седмица- 10 дни. Съдът взе предвид постъпилото писмо от отдел РД 112 Р., , в което е посочено, че за времевия период 01.12.2018г-31.12.2018г не са установени обаждания към ЕЕН112 от телефонен номер ***. Както е посочено в жалбата от 22.02.2019г и от показанията на свидетелите в съдебно заседание, обаждането от пострадалия Този номер е посочен от пострадалия в жалбата му от 22.02.2019г за връзка с него. Следователно както е посочено в жалбата на пострадалия и това писмо, случилите се след деянието гърмежи са станали в следващата година- през м януари 20220г, а не през 2018г м декември, както твърдят свидетелите М., М., Х..

Съдът намира, че пострадалият само предполагал, че последвалите деянието по обвинението са извършени от подсъдимия. В съдебно заседание на 01.12.2021г пострадалият за първи път споменава, че имал в къщата си буферна камера, следяща улицата и че на тази камера видял подсъдимия да хвърля пиратка, като не може да представи запис от нея. Св.Н.М. уточнява, че мониторът на камерата бил в офиса, където спял синът им, а от спалнята няма пряка видимост към улицата. Св.И.М. пък твърди,че имали 2 камери, едната -навън, а другата с монитора е в спалнята на баща му. Съдът намира, че остават недоказани твърденията на пострадалия, че е видял именно подсъдимия да хвърля пиратки в двора му на камера, която не е установена къде се намира и какво записва. Освен това предвид показанията, че тези гърмежи са чути посреднощ, когато пострадалият и съпругата му били в спалнята на къщата, а не в офиса а както посочва пострадалия гърбът на къщата му, където е спалнята, е и граница на улицата като там няма прозорци/ прозорците са към вътрешния двор/. Съдът кредитира показанията на пострадалия, че именно улица *** е главна улица в с М., а ул. *** е нейна пресечка като вътрешните дворове на къщите на ул. *** и на ул. *** са съединени.Къщата , в която живее пострадалия със семейство си и базата за разсадника са на ул. ***.

Съдът кредитира заключението на вещото лице д-р А.Л. месеца след случая, посочен от него, като посочва, че може да има симптоматика на посттравматична стресова реакция, но не може да се установи остра реакция на стрес, тъй като е минало повече време от необходимото време от около 10дни след случая като заключението, извършено доста по-късно изцяло по думите на пострадалия е до голяма степен субективно виждане на неговото психично състояние и не може да бъде обективизирано по друг начин.

Дали пострадалият и бащата на подсъдимия са имали неуредени финансови отношения: налице са показания на 2 групи свидетели: пострадалият твърди, че не е имал такива, подсъдимият твърди, че е имало среща между баща му приживе / месец и половина преди смъртта му на 14.07.2018г/ и пострадалия, в негово присъствие като тогава станало дума за сумата 800лв., която пострадалият отказал да заплати. По отношение на сумата подсъдимият твърди, че знаел от сестра си и от баща си, че пострадалият му дължал 1020лв. заради храсти, които пострадалият бил взел от баща му без да плати. Св.Л. Е.- приятелка та подсъдимия пък твърди,че ставало въпрос за сумата от 1200лв., които пострадалият дължал на бащата на подсъдимия, но на срещата подсъдимият само казал на пострадалия да му върне парите, като подсъдимият обяснил, че парите му трябват за надгробната плоча за баща му.Св.Б.- служител в РУ П. е работил по жалбата на пострадалия от 22.02.2019г Твърди, че подсъдимия му казал, че пострадалия дължи на баща му 1200-1600лв., което пострадалият отричал и че подсъдимият го заплашил, че ще го запали. Написал е няколко предупредителни протокола за подсъдимия по ЗМВР. Съдът не кредитира обясненията на

подсъдимия, че пострадалият дължи на баща му сумата от 800лв. Налице е противоречие в самите обяснения относно твърдяната дължимост на сума: 1200, 1600, 1020лв., 800лв., наличие на среща между баща му приживе и пострадалия в негово присъствие, наличие на някакво тефтерче на сестра му със записана сума, непредставено като доказателства. Съдът намира за установено, че при срещата между пострадалия и подсъдимия в средата на м. декември 2018г пред разсадника на пострадалия, не споменава от подсъдимия конкретна сума, а само са разменени реплики между подсъдимия и пострадалия относно някаква неконкретизирана сума пари. Липсват каквито и да било доказателства, че подсъдимият е дошъл пред разсадника на пострадалия именно да иска конкретната сума от 800лв. Да го принуждава да му я даде, заплашвайки го.

Съдът намира, че съгласно обвинителния акт с едно деяние: при срещата си на неустановена дата през м. декември 2018г в с.М., община П., когато подсъдимият е отишъл да иска пари от пострадалият и му отправил заплахи, е извършил 3 престъпления от общ характер.

По отношение обвинението за престъпление по чл.320а вр чл.330 ал.1 от НК съдът намира същото за недоказано, като подсъдимият следва да бъде оправдан по това обвинение.

От обективна страна това престъпление предполага закана да се извърши престъпление по чл.330 ал.1 от НК и това заканване да е могло да предизвика основателно опасение за осъществяването му. От събраните доказателства и от установената от съда фактическа обстановка се доказва, че е налице отправена закана от страна на подсъдимия, че ще запали колите на пострадалия, т.е е налице първата от двете изискуеми кумулативно предпоставки. По отношение на втората такава съдът намира, че същата не е налице. Налице е възприемане от пострадалия на отправената му заплаха, но не я е възприел сериозно. Същата е била по повод, че подсъдимият е искал пари на пострадалия, които последния смятал, че не му дължи и отказал да му даде. Реакцията на пострадалия е била да каже на подсъдимия да си ходи. Видно е че не са извършвани никакви действия от страна на подсъдимия по отношение на автомобилите, ползвани от пострадалия. Никъде не е подчертано, че подсъдимият е имал намерение да запали именно посочения в обвинителния акт лек автомобил Мерцедес ЦЛК 270 ЦДИ с рег № ***, собственост на сина на пострадалия, ползван от пострадалия. Самият пострадал не само не се е уплашил, а не е възприел сериозно отправената заплаха по негови показания. Съдът намира, че от обективна страна не е извършено престъплението по посочения чл на НК. Не е налице и наличието на умисъл от страна на подсъдимия да изпълни заканата си. Същият е бил афектиран, ядосан от отказа на пострадалия да му даде поискани от него пари, както и от отрицанието на пострадалия, че не дължи никакви пари на баща му или на него. Съдът приема, че е налице емоционална проява на подсъдимия, отправена закана, която не смята да изпълни. Законът изисква да е налице пряк умисъл при отправяне на заканата за извършване на престъплението по чл.330 ал.1 от НК, какъвто в случая не е налице. Следователно повдигнатото обвинение не е доказано нито от обективна, нито от субективна страна и следва подсъдимият да бъде оправдан по това обвинение.

По отношение обвинението по чл.213а ал.2 т.1 пр.1 вр ал.1 от НК съдът намира същото за недоказано, като подсъдимият следва да бъде оправдан по това обвинение.

От обективна страна това престъпление предполага заплаха с убийство на пострадалия с

цел да бъде принуден да се разпорежи със сумата от 800лв., а от субективна страна е необходим пряк умисъл и специална цел. За приложение то на чл.213 а НК не е необходимо подсъдимият да е успял да принуди пострадалия да заплати реално исканата сума, а е достатъчно резултатът да бъде само цел на подсъдимия, без да се е стигнало до фактическо предаване на упорито исканата без основание сума и до действително постигане на последиците, предвид отправените закани. Престъплението по чл.213а ал.1 НК е формално и се довършва с осъществяване на целевата принуда, без да е необходимо в резултат на това настъпването на конкретни имуществени вреди за пострадалият. За да е налице престъпление по обвинителния акт, е необходимо да е доказано, че подсъдимият да е заплашил пострадалия с убийство с цел той да му даде именно 800лв. В случая не е налице закана за убийство. За такова се твърди само в изолираните показания на св.И.М. и в противоречивите показания на св.Р.Х.. В жалбата си от 22.02.2019г пострадалият споменава само за закана за палеж на колите. В приетата от съда по-горе фактическа обстановка липсва закана за убийство. Освен това в отправената закана за палеж на колите липсва точно посочване на сумата пари, с която пострадалия да се разпорежи с оглед специалната цел на това престъпление. В приетата по-горе фактическа обстановка въз основа на събраните гласни доказателства, подсъдимият е искал пари/ неконкретизирана сума/ от пострадалия, никъде няма конкретно направено искане от подсъдимия пострадалия да му даде именно сумата от 800лв. както и по обвинението. Следователно повдигнатото обвинение не е доказано нито от обективна, нито от субективна страна и следва подсъдимият да бъде оправдан по повдигнатото обвинение.

По отношение обвинението по чл.213а ал.1 от НК съдът намира същото за недоказано, като подсъдимият следва да бъде оправдан по това обвинение.

От обективна страна това престъпление предполага заплахата с увреждане на имущество, представляващо противозаконно действие с тежки последици за пострадалия и/или негов близък с цел да бъде принуден да се разпорежи със сумата от 800лв., а от субективна страна е необходим пряк умисъл и специална цел. Съдът намира, че подсъдимият е отправил заплахата към подсъдимия да му запали колите, а в обвинението е посочено закана за увреждане на имущество без да е посочено точно какво увреждане има предвид. Не е направена конкретизация. Налице е предположение, че подсъдимият е искал да увреди като запали именно лек автомобил Мерцедес ЦЛК 270 ЦДИ с рег № ***, собственост на сина на пострадалия, ползван от пострадалия на стойност 6780.87лв. Пострадалият е ползвал и още един автомобил -бял бус. Не е налице доказана изискуемата от закона специална цел-да извърши заканата с цел пострадалият да се разпорежи със сумата от 800лв. , тъй като не се доказва подсъдимият да е поискал точно определена сума от пострадалия.

Присъдата не може да почива на предположения. И трите обвинения по обвинителния акт не да доказани, не са осъществени нито от обективна, нито от субективна страна и следва подсъдимият да бъде оправдан по трите обвинения.

На основание чл. 190 ал.1 от НПК направените по делото разноси в размер на 324лв. остават за сметка държавата.

По тези съображения съдът постанови присъдата си.

Районен съдия:

